

НА ГОЛОВУ ШКІЛЬНОЇ РАДИ ПЕРЕОБРАНО Д-РА ЄВГЕНА ФЕДОРЕНКА

Рочестер, Н.Й. — Тут в дні 24-го і 25-го червня ц.р., в приміщеннях коледжу „Ст. Джон Фішер“ відбулися загальні збори Шкільної Ради при УККА і представників Опікунчих установ шкіл українознавства на котрих д-ра Євгена Федоренка переобрано головою. До Управи Шкільної ради вибрано: д-ра Ігоря Гурина — першим заступником, Петра Содолю — другим заступником, Олександра Пришляка — третім заступником, Ліну Андрієнко-Данчук — секретарем, Атанаса Кобриня — скарбником, а членами управи обрано Дозю Дубей, Наталію Каноюгу, Ольгу Кекіш, Марусю Решітні і Христину Ференцевич.

Д-р С. Федоренко

Беручи під увагу важливість українського шкільництва та його теперішній стан в ЗСА загальні збори одобрили наступні резолюції, щоби піднести українське шкільництво на терені ЗСА.

Загальні збори Шкільної Ради і представників Опікунчих установ і шкіл українознавства, зібрані 24-25-го червня 1989 року в Рочестері вітають: Первоіерархів Українських Церков, Світового Конгрес Вільних Українців, провід українських громадських, культурних і наукових установ, провід українських національних, політичних організацій, українську спільноту в світі та український народ на рідних землях.

Відзначаючи 175-річчя народження Тараса Шевчен

ка і Рік Української Мови, загальні збори закликають українську спільноту у вільному світі підтримати активно працює українське шкільництво у його змаганні за збереження української мови для майбутності українського народу, тому: Рідна школа в кожній українській громаді! Всі наші діти в рідній школі! На сумлінні кожної української громади, організації та родини лежить обов'язок матеріально забезпечити наше шкільництво! Зберігаймо та плекаймо рідну українську мову в родині, в Церкві, та в кожній українській громаді! Підтримуємо Рідношкільний Фонд!

Вітаємо наш народ в Україні та бажаємо успіхів у змаганнях за відродження і утвердження української мови.

Помер Пилип Васильовський

Чикаго, Іл. — В понеділок, 29-го травня ц.р., помер на 90-му році життя Пилип Т. Васильовський, довголітній визначний союзний та громадський діяч у Чикаго.

Пилип Т. Васильовський народився в 1889-му році в селі Лубно повіт Березів на Україні. До Америки прибув молодим хлопцем та осів у Чикаго. Він закінчив середню школу та студіював право у Кент пранівській школі. Ще студентом він включився в життя української громади Чикаго та став активним в УНСОЮЗІ. Протягом довгих років він був президентом 221-го Відділу УНСОЮЗу Братства св. Стефана, секретарем — касиром Української Республіканської Організації,

членом Народної гвардії в стейті Іллінойс та членом „Української Січі“. Також він був активним членом і конвенційним делегатом профспілки робітників металургії. Поруч активності в українській громаді він був оборонцем прав України і визначався широким знанням українських справ.

Залишив у смутку дружину Анну, доньку Геральдіну Бартелс, сина Володимира та сестру Олену Заб'як.

Похорони відбулися в четвер, 1-го червня ц.р., з похоронного заведення Музики до катедри св. Миколая і на цвинтар парадії св. Миколая.

Відповідальні покійного на війні спочинок члени родини, приятелі та численна українська громада.

В КИЄВІ ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ВКР УГС

Київ, Виконавчий Комітет УГС (ПС УГС). — 7-го травня 1989 року відбулося чергове засідання Всеукраїнської Координаційної Ради Української Гельсінської Спілки. На Раді були присутні представники філій УГС: Буковини, Вінницької, Дніпропетровщини, Житомирщини, Київщини, Львівщини, Полтавщини, Тернопільщини, Чернігівщини, а також Московської філії УГС.

ВКР ухвалила Звернення УГС до новообраних народних депутатів УРСР з приводу реакційного Указу Президії Верховної Ради УРСР від 8 квітня 1989 року „Про внесення змін і доповнень в Закон СРСР „Про кримінальну відповідальність за державні злочини та деякі інші законодавчі акти УРСР“ (текст звернення додається).

Голова Виконавчого Комітету УГС Левко Лук'яненко, що очолював делегацію УГС на нараді представників національно-демократичних рухів народів СРСР в Лооді (Естонія), розповів про перебіг наради та про ухвалені там документи (документи наради див. в „Оповіднику“, ч. 2).

Він розповів також, що на нараду самостійно (без узгодження з Міжнародним координаційним комітетом) з'явилися з України Василь Січко, Григорій Приходько, Андріяна Дячун, Іван Макара, Лідія Черкаська, які, замість кон

структивної участі в роботі Наради та вироблення спільних документів, протягом усієї Наради займалися міжусобицями, переступаючи всі допустимі етичні норми ведення полеміки. ВКР ухвалила рішення: „З огляду на те, що члени УГС Василь Січко та Іван Макара відступили від „Дек

лярації принципів“ та „Статутних принципів“ УГС, вже протягом тривалого часу дискредитують УГС, вдаючись до неетичних методів, зокрема, приписуючи Спілці невластиві їй наміри і прагнення, ВКР рекомендує Львівській та Івано-Франківській філіям припинити членство В.Січка та І.Макара в УГС. Для уникнення компромісності Спілки ВКР не рекомендує членам УГС виходити в спільні організаційні структури із названими особами“.

У зв'язку з інтерв'ю, яке член цієї групи Г. Приходько дав радіостанції „Голос Америки“, ВКР ухвалила заяву з цього приводу Виконавчого Комітету УГС. Член ВКР Вячеслав Чорновіл повідомив про роботу над остаточним проектом „Деклярації принципів УГС“ на підставі зауважень, що надійшли до Виконавчого Комітету. Він запропонував, що до остаточного затвердження Деклярації внести деякі зміни в статті 1 та 2 Основних принципів Деклярації, щоб уникнути різночитань.

У ст. 1 пропонується замість „було б основною сталою гарантією...“, поставити „є основною сталою гарантією...“ У ст. 2 Основних принципів пропонується зняти покликання на Статті 1 і написати: „Під маскою союзу суверенних радянських республік створено гранично централізовану авторитарну державу...“

Останнє речення цього принципу викласти так: „Стоячи на позиції української державності, УГС як правозахисна федеративна організація відстоює право окремих осіб чи громадських груп конституційним шляхом домагатися своїх ідеалів державності у формі (Закінчення на стор. 4)

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ АКТИВІСТІВ В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

В ніч з 11-го на 12-го червня на станції Капустин Черкаської області група функціонерів у цивільному жорстоко побила активістів Українського національно-демократичного руху, колишнього політ'язя Анастолі Луїніноса. Спочатку бандити зірвали з нього значок з написом „рух“ і тортували його протягом п'яти годин, били по голові, інсценували поштовхи. В результаті Луїнінос потрапив до лікарні в тяжкому

стані. Лікарі встановили діагноз — струс мозку. Тепер він лікується в 4-й міській лікарні міста Черкаси.

Анастолі Луїнінос провів у советських концтаборів та психлікарень 23 роки. Востаннє його заарештували в травні 1971 року, після того, як він прочитав два вірші біля пам'ятника Т. Шевченкові в Києві. Це вже четверте побирання Луїніноса після звільнення. Попереднього разу його побили в Києві.

Товариство „Меморіал“ домагалося створення комісії по розслідуванню цього злочину.

14-го червня ц.р. знову засудили до 15 діб тюрми голову Львівської філії УГС Богдана Гориня за участь у мітингу, що відбувся 19-го травня. Громадянин Львова і члени УГС надіслали заяви протесту до прокуратури Львова і Львівської області а також до Москви. В результаті Богдана Гориня звільнили на другий день за постановою прокуратури РСФСР у якій сказано, що до нього було застосовано надто сувору міру покарання.

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ НА „ОЛЖИЧІВЦІ“

Лігитон, Па. — З днем 1-го липня ц.р., відкривається тут на оселі ім. О. Ольжича літній сезон. Запрошуються гості та приймається зголошення на вакаційний побут. До ужитку гостей басейн, тенісова і відбаванкова площі, як також чисте гірське повітря, джерельна вода і смачні українські страви у нашому ресторані. Кожної неділі капелан о. Богдан Левіцький відправляє Богослуження в 11-й год. перед полуднем в каплиці св. Андрія. Цього ж дня ввечерю з нагоди відкриття літнього сезону відбудеться забава під мелодійні звуки оркестру Б. Гірняка.

Д-р В. Петришин став першим іноземним почесним членом КМТовариства

Нью Бранзвик, Н. Дж. — Від 24-го травня до 14-го червня ц.р. на запрошення академіків І. Скрипника (Донецьк) і Ю. Мітропольського (Київ), д-р Володимир Петришин, професор математики Ратгерського університету в Нью Бранзвiku, Н. Дж. був гостем Академії Наук України, де виступив українською мовою ряд доповідей про засудування своєї теорії А — властивості операторів до розв'язування різного типу диференціальних рівнянь.

Установи, які гостили д-ра Петришина — це, в першу чергу, Інститут прикладної математики і механіки АН УССР в Донецьку (24.5 — 4.6), директор якого академік Ігор Скрипник, мабуть найбільше причинився до цьогоорічної наукової поїздки д-ра Петришина на Україну. Д-р Скрипник — це міжнародно знаний український математик, наукові дослідження якого є споріднені з працею д-ра Петришина, і тому не дивно, що три доповіді В. Петришина мали більше характер наукових семінарів ніж формальних лекцій. Прямим було почуття, що навіть в Донецьку українська мова не цілком чужа для деякої частини математиків.

Звичайно, крім чисто наукових проблем, була нагода обговорити з деякими членами інституту можливість українців у широкому розумінні цього слова на тлі „гласності і перестройки“. Становище щодо цього питання багатьох учених в цьому найбільш „російському“ місті була приємною несподіванкою. Як правило несподіванкою на різницю мови, атмосфера зустрічі була незвичайно прихильною і теплою.

Приїхавши до Києва, д-р Петришин довідався від д-ра Фуцича (члена-кореспондента АН УССР) владного господаря перебування в Києві), що в березні ц.р. математики міста Києва рішили відновити існування і діяльність Київського Математичного Товариства, яке було розв'язане в 1917 році, й вибрати його першого президента д-ра Миколу Корнійчука, члена-кореспондента АН УССР. Як колись, завданням товариства є сприяти розвитку математичних

наук в Україні шляхом видавання книжок і журналів, нав'язання контактів з математикі і математичними товариствами інших народів, виміна вченими, виданнями і т.д.

Із оголошень д-р Петришин довідався, що його доповідь на тему „Конструктивне розв'язування диференціальних рівнянь“ назначена на 5-го червня в великій залі Інституту математики АН УССР з раними Київського математичного товариства. Доповідь відбулась у вичинений слухачами залі. Найбільшою несподіванкою для д-ра Петришина було те, що після його доповіді і дискусії над нею до слова зголосився академік (УССР і СССР) Юрій Мітропольський, який в короткому слові накреслив шлях математичного дозрівання В.Петришина, його оригінальний вклад в математичну скарбницю та його тісне пов'язання з українською математикою. Своє слово Ю.Мітропольський закінчив високим вибором проф. В. Петришина першим іноземним почесним членом Київського математичного товариства. Встаючи з місця, присутні прийняли цей високим догми оплесками.

На прохання д-ра Корнійчука 7-го червня д-р Петришин дав інформативну доповідь про систему вищої освіти і наукових дослідів в Америці, яка викликала жваву дискусію і ряд питань. Зі зрозумілих причин, спосіб надавання „тенору“ для професорів і докторів для кандидатів були найцікавішими точками дискусії.

ГОСТІ З УКРАЇНИ В ГРАЖДІ

Гантер, Н.Й. — Тут в суботу, 1-го липня ц.р., о год. 3:30 по полудні в гражді при церкві св. Івана Христителя з розповідями виступили гості з України. Про „Сучасний стан української мови“ — розказав Павло Мовчан, поет з Києва, про „українські громадські організації та вибори на Україні“ — говорив Леся Танюк, режисер з Києва, а про „Парадокси перестройки“ — говорив Нелл Корнієнко — редактор журналу ЮНЕСКО.

ВИСТАВКА ЕКА І СИНІВ НА „КОБЗЯРІВЦІ“

Гантер, Н.Й. — Відпочинкова оселя „Ксеня“ популярно звана „Кобзарівка“ відкрила як шороку. Формальне відкриття мистецької виставки Едварда Козака (ЕКА) і його синів Юрія і Яреми відбувається в суботу, 1-го липня о год. 8-й ввечері разом з відкриттям сезону.

СЛУЖБИ БОЖІ У ВАЙЛВУД КРЕСТ

Вайлвуд Крест, Н. Дж. — Перша вакаційна Служба Божої буде відслужена в неділю, 2-го липня ц.р., о год. 6:30 ввечері в церкві на розі вулиць Паціфік і Крокус. Впродовж вакацій Служби Божої кожної неділі в цей же годині служитиме о. Іван Давидович.

У СВІТІ

ТЕЛЕВІЗІЯ МАДЯРЩИНИ передала інтерв'ю з одним з провідних чехо-словацьких дисидентів драматургом Вацлавом Гавелом, який, зокрема, сказав: „Я не бачу нічого страшного в тому, що відбувається у Мадярщині. Але, розуміється, все, що відбувається в нашій країні, Польщі і Советському Союзі, являє собою загрозу нашій правлячій класі“. Важають, що інтерв'ю В. Гавела дивилися понад 500 тисяч мадярів, що проживають у сусідній з Мадярщиною Словаччині.

ПРОТЯГОМ ДВОХ ДНІВ в індійському штаті Пенджаб відбувалися сутички між терористичними організаціями сікхів і групами індусів. В результаті сутичок загинуло не менш як 27 осіб, переважно індуси. Власті стейту попереджували, що в червні сікхські екстремісти можуть проявити активність. Саме в червні п'ять років тому урядові війська взяли штурмом святої сікхів Золотий храм в Амрітарі, вбивши понад 1,000 осіб. Пізніше, у 1984 році сікхи відповіли на це вбивством прем'єр-міністра Індії Індіри Ганді.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ Гельмут Коль планує при кінці літньої поїздки до Польщі в 50-ту річницю Другої світової війни. Перед цими відвідинами оба уряди хотіли б залагодити різниці та ворожість, яка до того, що діялося в часі війни. Тепер Польща потребує економічної допомоги, але помімо того не дійшло до порозуміння поміж урядами.

АДМІРАЛ У КРАУ ВІДВІДАВ СССР

Москва. — ТАСС повідомляє, що минулого тижня Михайл Горбачов прийняв у Кремлі голову Комітету начальників штабів збройних сил ЗСА адмірала У. Крау, який був у Советському Союзі з офіційного візиту, під час якого було визначено перспективи переговорів по скороченню стратегічних ядерних озброєнь і збройних сил в Європі. В бесіді приймали участь адмірадор ЗСА в СССР Дж. Метлок, начальник Генерального штабу збройних сил СССР, перший заступник міністра оборони СССР генерал армії М. Мойсєєв, маршал Советського Союзу С.Ахромєєв, міністер оборони СССР Д. Язов та інші.

Виступаючи перед советськими і закордонними журналістами У. Крау сказав: „Моя візита до Советського Союзу була дуже успішною, змістовною і пізнавальною. Окрім ділових переговорів з генералом Мойсєєвим, я відвідав ракетну частину, авіаційний гарнізон, військову академію. На Північній флотії я був на атомному підводному човні, на ракетному крейсері та в частині морської піхоти. В Білорусії був присутній на батальйонних тактичних вправах“.

Адмірал У. Крау і супроводжуючі його особи відвідали Мурманськ, Ленінград, Мінськ, Волгоград, Ташкент, Самарканд, Бухару, Сочі. Після повернення до Москви У. Крау сказав, що советські і американські люди дуже схожі у своїх думках, прагненнях і надіях, бо всі вони хочуть миру, люблять свою країну і не бажають лиха іншим народам. Адмірал також сказав, що мав нагоду детальніше побачити скільки лиха, економічних втрат і людських жертв принесла Советському Союзові Друга світова

війна. Він зауважив, що воєнки СССР і ЗСА також дуже схожі одні на одних своїм умінням, патріотичністю і гумором. „Я виніс з цієї візити добрі враження“.

На прийомі у М. Горбачова У. Крау високо оцінив військову підготовку советських воєнків і моряків, а також висловив переконання, що советський народ справді прагне миру і дружби з американським народом. Він заявив, що Адміністратія ЗСА і президент Джордж Буш прихильно ставляться до угоди по скороченню звичайних і ядерних озброєнь. „Військові керівники ЗСА діють у тому ж напрямку“, — сказав адмірал.

М. Горбачов підкреслив, важливість систематичних контактів між військовими керівниками обох країн, бо це сприятиме поліпшенню американсько-советських відносин. Однак Горбачов не утримався від заклику, що „у висловлюваннях окремих діячів ЗСА ще бувають рещидивні „холодні війни“, що видно концепцію ядерного залучування“. Далі Горбачов порадив американцям звільнитися від цієї спадщини минулого, бо настав час, коли світ виходить з холодної війни. За його словами, сьогодення вимагає „цивілізованих відносин і пошани свободи вибору суспільного і державного устрою кожним народом“. А різні протиріччя між державами повинні вирішуватися тільки мирним, політичним шляхом.

Советський генерал армії А. Мойсєєв заявив кореспондентам, що незважаючи на розбіжності в деяких питаннях, відносини військових відомств обох держав піднялися на вищий етап, а доказом цього є підписання Угоди про недопустимість небезпечної воєнної діяльності.

Американські платники податків є проти допомоги Советському Союзові

Вашингтон. — У вівторок, 20 червня, тут відбулась пресова конференція новоствореної організації, яка прийняла назву ТАСС, що в перекладі з англійської означає „Платники податків проти допомоги СССР“. Члени цієї нової організації мають на меті переконати Адміністрацію президента Джорджа Буша не надавати Советському Союзові статусу упривілейованої країни в торгівлі зі ЗСА. Представник нової організації ТАСС Мартін Колман сказав на пресовій конференції, що ЗСА повинні вирішити кого підтримувати — гнобителів чи пригноблених, тобто уряд чи народи советської імперії.

На пресовій конференції виступили також Паруір Айрикян та Едуард Гудала. Обидва вони є представниками групи „Демократія і Незалежність“, в якій об'єдналися всі демократичні рухи в СССР і їхні представники в еміграції. Айрикян і Гудала відзначили, що советські громадяни не бажають, щоб Захід допомагав уряду СССР матеріально, бо це уповільнюватиме демократизацію.

Джордж Ленцовський, який очолював советський відділ в Раді Крайової безпеки за президента Рональда Регана, заявив, що ЗСА не можуть дозволити собі надати советам статус упривілейованої країни, доки демократичні перетворення в СССР не стали невідворотними.

„Інакше кажучи, — пояснює він свою думку, — фактично Советський Союз існує нині в умовах військового стану, хоч і не введено офіційно“.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ енергетики Джеймс Д. Воткінс публічно заявив, що керівники його департаменту не мають достатнього технічного знання, потрібного для керування бомбовим виробництвом. Вони подають йому не точні інформації про існуючі проблеми у фабриках, а деякі з них не мають потрібної самодисципліни, щоби без ризика керувати ядерними реакторами. Для поліпшення цієї ситуації він подав до загального відома, десять точок нового закону, який мав би поліпшити дію і процес цілого департаменту, а з тим і підприємства та устаткування, що цьому департаментові підлягають.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ та його адміністрація розпочали переговори з Конгресом у справі політики супроти Південної Африки, яку сполучають підтримують і демократи. Адміністраційні чиновники уважають, що ці новосформульовані пропозиції будуть більш сприятливими, як політика уряду президента Р. Регана, так званого „конструктивного спілкування“. Згідно з реченнями теперішнього уряду, комбінація пропозицій, котрі на Капітолію обговорює державний секретар Джеймс Бейкер, має на меті спрямовувати білих і чорних південних африканців до мирного переходу „безрасистського репрезентативного уряду в Південній Африці“.

У ВАШІНГТОНІ РЕЧНИК Державного департаменту подав до загального відома, що Уряд ЗСА отримав запевнення від уряду Тайланду про те, що втікати з Камбоджі не будуть примушувати повертатися до таборів, котрим задовують повстанці комуністи, звані „Червоними Кхмерами“.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ЛЬВІВСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

10-го травня цього року, в місто Самбір, Львівської області приїхав мітрополит Львівський і Дрогобицький Російської Православної церкви Никодим, який закликав віруючих не піддаватися агітації нерформальних організацій бойкотувати повторні вибори 14-го травня. Тим самим, Никодим ще раз показав людям свою антинародну суть прихильника партбюрократії.

Середсотень людей, які підтримали бойкот повторних виборів, 14-го травня у Львові, виявилось чимало комуністів. Один з них — Олександр Голод в журналі виборчої діяльності так пояснив свою відмову голосувати: „Після того, як капітан Біленко втік літаком до Японії, я, теж військовий пілот, по сталінській „методі“ був незаконно репресований і позбавлений конституційних прав. 13 років домагався справедливого судового перегляду обставин позбавлення мене волі і примусового лікування. Понад три десятки листів я написав до різних високих інстанцій, в тому числі і генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова. Але все марно. Партбюрократи не мають можності визнати свою вину і мої

скарги сезають в бездонних канцелярій чиновників. Таким чином, беззаконня щодо мене — триває. Тому, на знак протесту, відмовляюся брати участь в виборах“.

18-го травня, в одному з парків міста Риги відбувся мітинг, що його проводили кримські татари. Українська громада, яка взяла участь у мітингу під національним, жовто-блакитним прапором, підтримала справу вимогу кримських татар повернутися на батьківщину.

19-го травня, у Львові, до спеціального розподільника, де відбувався адміністративний арешт Іван Макара, прибули прокурор та суддя, які засудили Івана Макара знову на 15 діб. Причини цього нового покарання невідомі і приховуються від громадськості.

19-го травня, у Львові, на вулиці імені маршала Рибалка, о 16-й годині, на члена УГС Василя Барладяну напали двоє кагебістів, намагаючись затяти його в автомобіль. Проте Барладяну вчинив опір і за допомогою прохочих відбився від напасників. Через дві години, на тій же вулиці, напад на Василя Барладяну було повторено, проте і цього разу люди стали на його захист і дали функціо-

нерам в цивільному належному відсіці.

19-го травня, у Львові, о 17-й годині, міліція забрала з дому члена УГС Ярослава Путька. Його відвезли до Червоноармійського райвідділу міліції, де невдовзі з'явився суддя Василь Заплатинський, який заявив Путькові, що судитиме його за участь в несанкціонованих мітингах 3-го і 6-го травня. Після за того, як Путько став вимагати присутності адвоката, суддя вирішив перенести суд на 22-ге травня і його відпустили.

19-го травня, у Львові, в мікрорайоні Сихів, функціонери в цивільному затримали члена Всеукраїнської Координаційної ради УГС Михайла Гориня і відвезли його до Ленінського райвідділу міліції, де з ним розмовляв начальник міліції підполковник, Талалай. Згодом прийшов суддя Свєтчиков і заявив, що Михайлові Гориневі інкримінується участь у несанкціонованому мітингу 24-го квітня. Михайло Горинь відмовився без присутності адвоката. Після тривалих зволікань суддя вирішив перенести розгляд справи на наступний день і Михайла Гориня відпустили додому. (Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNIA (201) 451-2200

Бюро УНУ у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс.)

Subscription 1 year - \$40.00 6 months - \$27.00 3 months - \$12.00

UNA members 1 year - \$15.00 Change of address - \$1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Порада Ніксона Бушеві в справі Китаю

Тридцять шостий з черги президент ЗСА Річард Ніксон, який тепер має 76 літ, від часу зречення з президентури написав кілька книжок і постійно цікавиться політикою, помістив у „Лос Анджелес Таймс" статтю, широкий зміст якої передали всім прес-агенствам „Асошіейтед Прес". Річард Ніксон, який разом із своїм державним секретарем Генрі Кіссінджером перший навізав дипломатичні взаємини з комуністичним Китаєм, хвалить президента Джорджа Буша за його обережну й стриману політику супроти Китаю і його теперішніх лідерів, які поведи криваві репресії проти свободолюбного руху. Джордж Буш був за президентури Ніксона першим дипломатичним представником у Китаї. Вони обидва знають Китай, його історію, його сучасних наслідників великого комуністичного революціонера Мао Дзе-дунга, як і наслідників не менш великого демократа Чіанг Кай-шека. Тому стаття Ніксона, присвячена американській політиці супроти Китаю під кермою Дж. Буша, подобає на розмову двох однопартиїних приятелів — якими вони і є.

Ніксон перестерігає Буша, щоб той не піддавався натискові від тих кіл, які, керовані сентиментом, обурені на теперішніх китайських комуністичних фанатиків, що військово-поліційною силою здавлюють проявлені масовими студентськими демонстраціями гін до демократії. Ніксон розуміє настрої, які постали у масі китайських поселенців у Америці та серед тисяч китайської молоді, яка студіює в американських високих школах. Але вони, мовляв, не беруть до уваги державних інтересів Америки та міжнародної конфігурації сил. Гострі санкції, що їх повила Б. Америка супроти китайських володарів, пішли б тільки на руку тамошнім реакціонерам, відштовхуючи їх від Заходу і заганаючи в обійми советського однопартиїного побратима. Різкий зворот у Китаї проти прихильників демократизації не був несподіванкою для Ніксона, як не був нею для нікого, хто знає відносини в Китаї. Ніксон уболіває з приводу жертв цього терору, але терпеливо дораджує придивлятися тамошньому дальшому розвитку подій і не піддаватися тим, які дораджують скласти якусь прихильну Пекінові офіційну заяву. Із статті Ніксона і дотеперішньої постанови Джорджа Буша виходить ясно, що вони сподіваються стабілізації відносин у Китаї, яка продикує теперішнім безкомпромісним членам партійно-державної верхівки в Пекіні скасувати винятковий стан і припинити репресії.

Річард Ніксон правильно оцінює гнів, жалі й обурення китайців в Америці. Такі настрої запанували серед них масово. — але й не охопили всіх китайських людей. Ось у „Нью Йорк Таймс" з 2-го червня появилася стаття п. з „Китайські тверді комуністи повелися правильно". Автор цієї статті Чі Чен-ванг, емеритований професор китайської літератури Колумбійського університету, аргументує просто: консервативні комуністи, які взяли верх у китайському Політбюро, рятували країну від громадянської війни: вони пізно рішилися силою здавити демонстрації, — це була їх помилка, бо можна було лагіднішими методами привернути порядок і заощадити пролив крові. Але ситуація вихопилася з рук провладу. Китайський професор каже: „Жаль загинулих, але краще пролити трохи крові, як мало би поплатили її багато більше у громадянській війні".

Виступ цього китайського професора, напевне не комуніста, просяклого вже духом американської демократії, має те спільне із голосом Річарда Ніксона, що оснований на розумі, а не на почуванні. Велика більшість китайців є за демократією. Але не всі. Комуністична партія у Китаї як в усіх інших країнах, має різні відлами і в широких низових масах існує теж поважне число незрячих людей, для яких 40-річний комуністичний режим (в СРСР понад 70 років) є гарантом миру і спокою. У війську теж поділ: не треба було китайського професора американського престижного університету, щоб бачити можливість громадянської війни в Китаї з усіма її жорстокими проявами. Про можливість такої війни була мова і на сторінках „Свободи".

Існує погляд, що хай би й почерез громадянську війну з її жертвами — коби завалити комуністичний режим і встановити демократію. Інший погляд — треба терпеливості, комунізм у всьому світі захитався, він і в Китаї не вічний, тим паче, що той твердий комуніст Денг відкинув марксистську догму в економіці, скасував державний монопол на продукцію і розподіл і завів вільну торгівлю. Коли Ніксон схвалює обережну політику Буша — то з погляду американської державної рації робить правильно.

Часто так буває, що ми неспроможні збагнути ваги надзвичайних постатей, котрі діють серед нас, і щойно після їхнього відходу оцінюємо їх велич. Щоб так не сталося із визначним письменником, поетом та дисидентом Миколою Руденком, колишнім головою Спілки Письменників УСР, добре було б запізнатися із цим однією стороною цієї надзвичайної особистості, а саме з його філософсько-науковою працею — з його „Економічними монологами", що їх д-р Петро Балея, відомий журналіст, письменник та знавець марксизму, назвав спохопливо появою („Свобода" з 2-го липня 1982 року).

У 1978 році появилася, у видавництві „Сучасність", книжка, передрук із „Самвидаву", під заголовком „Економічні монолози". Автор книжки Микола Руденко, колишній голова Спілки Письменників України, відомий український письменник, мислитель та політичний в'язень советських тюрем, концтаборів та заслання. Аналітичний вступ до цієї книжки написав, ще перед виїздом з СРСР, с. п. генерал Петро Григоренко, котрий між іншими сказав: „У комуністичній великій борг перед людством, за надто довго, уперто і наполегливо вони наклали народам антинаукове, жорстоке вчення — марксизм".

Початком цієї книжки були листи, що їх Руденко писав до Центрального Комітету Комуністичної партії СРСР, починаючи від 1963 року, і на котрі він ніколи не одержав відповіді, і тому така назва книжки. У своїх листах Руденко звертає увагу членів ЦК на те, що політично-економічна теорія Карла Маркса, особливо його вчення про „додаткову вартість", су-

Д-р Олег М. Волянський

„ПРОЩАЙ, МАРКСЕ!"

(Микола Руденко про марксизм і перебудову)

речать законам природи і є причиною економічного занепаду країни. Маркс, побудувавши свою теорію на вченні англійця Адама Сміта та голландського жиди Давида Рікарда, твердив, що джерелом „додаткової вартості" — енергії прогресу є людська праця. Руденко, опираючися на вченні т. зв. фізіократів, а головним чином Франсуа Кене, французького королівського лікаря, що жив у XVIII столітті, доводить, що джерелом „додаткової вартості" є земля, бо вона під впливом сонячної енергії, через фотосинтез, дає життя, отже дає їжу, без котрої не було б ані індустріалізації, ані прогресу. Те саме сонце дало нам також енергію у законсервованій формі під виглядом вугілля, нафти, газу і лупаків. Власне заслуга Руденка в тому, що він поширив закон збереження енергії на економіку.

„Економічні монолози" складаються з двох частин з багатозначними заголовками: „Прощай, Марксе!" та „Здоров був, Кене!". У першій частині Руденко доводить, що марксизм породив жорстокість і нечужу сваволу, та що після советського експерименту „загибель марксизму фактично вже сталася", а що він це існує, то це завдяки неопіформованості людей, головним чином „найнекультурніших, економічно слабо розвинених, північних країн". Руденко каже: „Там, де перемагає теорія Маркса, нехай не знає занепаду сільськогосподарство", бо плоди землі забирає собі держава, земля, виснажується, а народів не вистачає хліба.

„Планета згонює, знищуючи цілодобово ґрунт, кожного року ми скорочуємо строк життя нашої цивілізації на 3000 років". Він слушно уважає, що лише там, де є особиста свобода та вільна економіка, може існувати поступ, а „в умовах тоталітарного режиму — промисловість робиться зворотом". Вживаючи т. зв. Економічну Таблицю, що її опрацював Франсуа Кене, Руденко доводить, що „додаткова вартість", яку він називає „енергією прогресу", починається від хліборобства, а коли СРСР, маючи 25 відсотків орної землі нашої планети та менше як 8 відсотків населення землі, не може прохарчувати своїх громадян, то це є найкращий доказ помилковості вчення Маркса у відношенні до сільськогосподарства. Руденко вважає, що боротьба марксизму проти капіталу — це намагання передати його в руки робітничої держави.

В 1988 році, у видавництві „Українські Вісті", вийшла друком друга, менша книжка Миколи Руденка, що є немов би доповненням „Економічних монологів", під заголовком „Шлях до хаосу" (3 приводу економічної реформи М. Горбачова). Книжку то написав Руденко вже після звільнення із Советського Союзу у 1987 році в Німеччині. Він приїхав прямо із заслання разом із своєю дружиною. Тут Руденко, у цій книжці, підсумовує думки, що він їх висловлює у „Економічних монологах" та обговорює їх у відношенні до „перестройки". У параграфі „Битва економічних теорій"

Руденко звертає увагу на те, що зараз, у час „перестройки", в Советському Союзі перебувають за колючими дротами мільйони людей, засуджених за кримінальні злочини, котрі виконують рабську працю так, як виконували колись політичні в'язні та невинні люди. Там вони „переходять школу ненависті до праці". Вони стають „бракорабами", вийшовши із таборів праці на волю. Руденко вважає, що т. зв. „Трудова теорія вартості" — теоретична основа комунізму — є справжньою і єдиною причиною голоду.

У розділі „Земля і Люди" автор вказує на те, що шлях індустріалізації в Советському Союзі „від самого початку був спрямований не на задоволення народу, а на його зuboження — індустрія зростала за рахунок руйнування сільського господарства", і далі, говорячи про „плановість" економіки в СРСР, він каже: „У Радянському Союзі протягом десятиліть держава призначала ціни на всі без винятку товари... Уже цього супроводять, а то й підкреслює кінцевим акордом душевна споглядність... Загрозливі душі. Відчула То-го, хто сотворив уся що красу, подарував любов. Самітньо стояв, дивився на людські серця". „Господи, зажди до нас на грані світів, Ласкавче, дякую Тобі за казку, за казку життя".

Постичні малюнки чергуються в „Мініятюрах" із наскрізь реалістичними зображеннями мандрівок, спогадів з дитинства, з рефлексіями з пам'ятних зустрічей („Різдвяний етюд", „Велюродний етюд"), або ж із вириваних з життя сценами спілкувань авторки з її друзями, наприклад у нарисі „Щасливе життя", присвяченому пам'яті сестри нашої археолога д-ра Ярослава Пастернака й його дружини Марії.

Олександр Копач віддзеркалює у своїх „Мініятюрах" її улюблений світ: внутрішній — душі, спіраючої волі й краси, творчої думки, надхненої Господом; і зовнішній — чару вселенної, з її живучістю, кольорами, тонами, звуками природи. В шлюму, це світ прекрасного Божого творіння.

Перші роки в Індії та на Далекому Сході

Борис з Кірою прибули до Бомбею у 1933 році. Було це тоді найбільш „європейське" місто Індії, великий порт і комерційний центр. Суспільна структура Індії того часу була строго стратифікована, за расою, соціальним станом і багатством. Члени британського колоніального управління, британські офіцери та вищі адміністратори цивільної служби мали майже феодальні привілеї і були на вершці соціальної піраміди. Вони влаштували для себе вигідне життя, якого здебільшого не могли мати в Англії, з типовими британськими інституціями й розвагами — польо й інші спорт, полювання, товариські клуби. Для їх обслуговування були нижчі службовці цивільної адміністрації, вчителі, лікарі, няньки, ремісники та інші, потрібні для утримання „британського стилю життя". Були там теж і всякого роду більш й дрібніші підприємці, комерсанти, шукачі пригод і різної масті провідністі з усіх усядів.

Туризм, в теперішньому розумінні, не було і тоді термін „турист" стосувався до мільйонерів-спортсменів і європейських аристократів, які приїздили до Індії, з особистою прислугою і десятками скринь багажу, для здобуття нових мисливських трофеїв у ловах на тигрів і носорогів. Єдиними індійцями, які могли бути допущені до участі в житті й розвагах правлячої еліти, були деякі зевропеїзовані магараджі та багаті парси. Така була публіка перед якою Борис і Кіра виступали із своєю водевільною програмою у люксовому готелі „Тадж" в Бомбеї.

Англомовні газети прославляли виступи „славних російських танцюристів", і успішне турне продовжувалося далі в Калькутті й Цейлоні. Там запросили їх виступати в Сінгапурі та в Індонезії, тоді ще голландській колонії. У Джакарті Борис з Кірою познайомилися з американським мільйонером Фредом Гімбелом і на його яхті відбули поїздку до тропічного острова Балі, що тоді це був майже незатрунений західноєвропейською. Бориса полонила райська природа і танці місцевих дівчат при музиці гамеланів, що своєю ритмікою нагадувала йому музику Стравінського. Нерадо думали обоє про поворот до Європи, але саме тоді наспіла телеграма від театрального агента, пропонує двомісячний контракт на виступи в готелі „Катай" в Шанхай. Не вагаючись Борис прийняв контракт.

Ф. Лукіянович

Експлуатація советських спортсменів

У своїх звідомленнях про спорт на Україні О. Т. писав, що збільшивши змагання з киявського „Динамо", в тому Блохіна та О. Заварова звільнили та вони грають у закордонних дружинах. Автор цих рядків, пишучи про советських гостів — про О. Могильного, якого совети здекларували дезертиром, як про інших п'яток, що їх звільнили, а це Сергія Прядкова, Вячеслава Фетисова і трійку нападів советської дружини Крутова, Лаврінова та Махарава, значивши, що советська гостева федерація запропонувала їм свої услуги, але ніхто із змагунів не прийшов на зустріч, бо всі вони вже мали підписаний контракт із імпресаріо Марком Малковичем.

До реєстру вищезгаданих слід додати також советських тенісистів, а саме Чеснікова, Волкова, Зверева, Савченко та Пархоменкову, що розігрують по світі у тенісних турнірах.

У пресі — експлуатація спортсменів

У філадельфійському „Інкваєррі" з 20-го п. м. Чарлз Краттгаммер розглядає проблему наглядно-го використання, що його він називає експлуатацією талантів та здібностей советських атлетів їхньою федерацією з метою здобуття твердої валюти. Ото ж згідно зявляння міністерства зовнішніх справ советські атлети не повинні заробляти більше як урядові амбасадри, але не менше, як замітати. Таке зявляння викликало серед спортсменів невдоволення і протести і вони стараються чимскоріше позбутись бюрократичної опіки.

Так для прикладу, дотепер Крайова гостева ліга виплачувала іншим країнам за кожного змагунця, що відіграв 40 змагань на рік 100,000 доларів, а ставка та інші бенефіси для змагунця були згідно домовлення. Проте передбачають, що

советську федерацію тих 100,000 не вдоволяють і що вінмагатимуть вищої ставки в некорист змагунів. На цьому тлі може прийти до неспорозуміння, так що можуть пожалувати ці, хто не поступив так, як Могильний та не втік.

Приклади експлуатації

Як один із прикладів, Краттгаммер наводить справу О. Заварова, який підписав контракт з італійським клубом „Ювентус" за 5 міль. дол., при чому два міль. дол. взяла советська футбольна федерація, інших — два міль. одержав матірний клуб „Динамо", уряд — один мільйон, а Заварові платитимуть 25,000-70,000 доларів річно.

У 1988 році А. Чесніков здобув 59,950 дол. у турне в Орландо, Фл., при чому чек віддав федерації, що залишила йому 496 доларів. Цей же змагун виграє у тількиш що відбутому турне за мистецтво Франції 70,000 дол., заявивши, що ці гроші — його і що він їх затримає.

Подібно сталося із Наталією Зверєвою, яка двічі дійшла до фіналу та програла із Стефі Граф. В обидвох випадках, вона виграє по 25,000 доларів; тримаючи чек, вона заявила: „Це не мої гроші, а федерації". Після цього молоденька 17-річна Зверєва, підписала контракт із агенцією, що заступатиме її інтереси.

Невдоволення та протести

Немає сумніву, що так О. Заваров, Н. Зверєва, А. Чесніков та всі інші советські атлети мають очі та вуха і бачать, що діється навколо та які на якому рівні живуть спортсмени їхньої класи. Іхне намагання позбутись опіки советських властей та федерації стане вповні зрозумілим.

Гласність та експлуатація советських спортсменів не йдуть впарі, а тому скорше чи пізніше, знайдуть компроміс, щоб і „вож був синій, але і коза щіла".

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО... НЕВИКОРИСТАНУ ПРАЦЮ МИСТЦЯ

Навізуючи до статті д-ра Р. С. Голіяту у „Свободі" з 6-го травня ц. р. про „Невикористану працю П. Андрусів" бажаю подати деякі висновки і міркування про причини невикористання цієї праці.

Дісно 1000-ліття нашого християнства, що припадає на минулий 1988 рік, наші громадяни урочисто відзначували святковими імпрезами, однак й правда, що за весь період цього року не можна було в наших осередках оглянути картини „Християн Руси-України" П. Андрусів, яку Церква була проголосила „офіційною картиною нашої Церкви і нашого народу для відзначення 1000-ліття християнства Руси-України".

І також правда, що ця картина, яка була створена величезним напруженням трірічної праці мистця на просяву величного ювілейного вшанування Божого світу, не побачила Божого світу, за винятком примітивних репродукцій цієї картини. Чому?

Може тому, що із-за нашої неактивності ми не вміли використати в наших святкувальних офіційній картині, яка могла стати найкращим інформатором про духову культуру та історію давньої України, а може й тому, що хтось інше кермував долею цього мистецького твору.

І хоч мистець роздумував над долею своєї картини і сподівався, що вона

(Закінчення на стор. 3)

Роман Волчук

БОРИС ЛІСАНЕВИЧ — БАТЬКО МОДЕРНОГО ТУРИЗМУ В НЕПАЛІ

II.

Тут станув у пригоді Леонід Маскін, колишній головний танцюрист групи Діагільова. Він саме підготував для театру Ля Скаля постановку монументального балету Респігі „Белкіс", шедро фінансованою урядом Муссоліні. Виставка вимагала сотень танцюристів, отже знайшлося місце і для Бориса. Після трьох місяців проб і одинадцяти вистав Борис повернувся до Лондону, де відбулося його весілля з Кірою, на якому Маскін був головним дружною. Тоді в Лондоні Макс Райнгард працював над постановкою мистичної опери-пантоміми „Чудо" в якій Маскін мав головну роль, а на свого дублера запросив Бориса.

Після шости місяців, у Лондоні, театральна компанія переформувалася для турне по інших містах, що тривало цілий рік. У турне головну роль мав уже Борис, а примадонною балету була відома британська аристократка і красуня Ліана Меннер (леді Дафф Купер). Рецензенти відмічували, побіч мистецтва Ліани, теж і досконалість її партнеря, молодого Лісаневича, і так на 21-му році життя, Борис став європейською зіркою. У короткому часі, від голодних початків в Одесі, через виступи з найкращими в світі мистцями балетного мистецтва як Маскін, Ліфар, Балачин, Нінет де Валуа й іншими, Борис досягнув визнання й славу.

Але неспокійна його натура цим не вдовлялася, а практичні труднощі у зв'язку з його безгромадянським статусом робили дальше перебування у Лондоні неактивним. Він з Кірою вернувся до Франції, де виступи на кабареетових сценах обцяли кращі прибутки. Незадовго дістали вони запрошення для виступів на Далекому Сході, на яке непосидючий Борис сказав: „А чому би не спробувати?"

У той час Шанхай і його чужинська колонія були центром міжнародних інтриг і політичної ривалізації західних держав за концесії у нестабільній китаїській державі. Виступи Лісаневичів у бурлескному й сатиричному жанрі втілювали великим успіхом між публікою Заходу і знову їхнє перебування у Шанхай продовжилось на цілий рік. „Невідкличне рішення" повертатися до Європи перебило запрошення на виступи в Сайгоні, де Борис втілював різноманітні розваги, яких знавали французькі колоніальні адміністратори Індокітаю, включно з ловами на тигрів, які дали йому багато драматичних переживань, але теж зовсім „обчистили" його з зароблених на довгому турне грошей. І знову стануло давнє питання: „Що далі?" Борис освідомив собі, що йому, як бездержавному, життя в Європі буде нелегке, і що для одержання британського громадянства кращі можливості є в Індії. Йому теж пригадалися давніші розмови з приятелями в Калькутті про можливість заснування там елегантного товариського клубу, де могла б зустрічатися еліта двох світів: європейської й індійської. Зваживши це все, Борис сказав Кірі: „Не їдемо до Європи, залишаємося в Індії".

Клуб 300

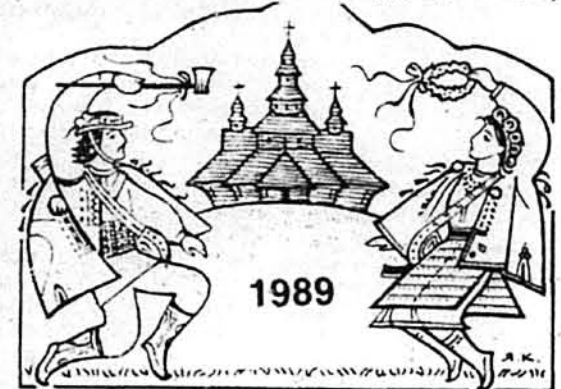
Калькутта, головний торговельний і примисловий центр Індії була (і є й тепер) одним з найбільш відразливих міст світу. Крім мільйонів постійних мешканців на безкінечних брудних переулках над берегами річки дельти Гангесу й Брамапутри кочували сотні тисяч напівголих і голодних нуджарів з довкілля Бенгалії, разом з коровами й курми, серед задушливого смороду і бруді. Але, Калькутта була теж зомовою резиденцією британського вісєкороля і його двору, над берегами ріки Гуглі стояли мармурові резиденції магараджів та індустрійальних магнатів обведені розкішними парками. Недалеко від головного майдану міста був гіпнодром, на якому щотижня відбувалися перегони расових коней, а при головних артеріях були палати і клуби їхніх власників та люксові готелі й ресторани. На зяморі „дурбарі" скликували вісєкоролем з'їздилися магараджі з усієї Індії у своїх регаліях і з багатими почотами. Калькутта, після Лондону, була „другим містом імперії".

Продовження буде.

КОМУНІСТИЧНІ ЗАКОЛОТНИКИ з „Нової народної армії“ взяли на себе відповідальність за різню, влаштовану в місті Рано, 640 миль від столиці Філіппін Манілі. В неділю рано бандити увірвалися у місцеву церкву під час Богослуження і вбили 39 осіб, в тому числі жінок і дітей. Двом священикам „народноармійці“ відрубали голови.

ПРОСИМО ПРИБУТИ НА ЦЕРКОВНИЙ ФЕСТИН у ГАНТЕРІ, Н. Й.

Субота, 8. липня від год. 11. ранку до 11. вечора
Неділя, 9. липня від год. 12. полудня до 8. вечора

Участь беруть:
Лариса Магун-Гурин — сопрано
Юрій Фурда — акомп.
„Дзвін“ — вокальний ансамбль
Танцювальний гурток школи св. Юра,
кер. Дарія Генза
„Нодія“ — вокальний ансамбль
„Водограй“ — оркестра
ВИШИВКИ, КЕРАМІКА, СМАЧНІ ДОМАШНІ СТРАВИ
І ПЕЧИВО.
Бізнесові столи проситися замовляти на тел.: (518) 989-8670

Градудія Академії св. Юра

Нью Йорк. — Градудія учнів Академії св. Юра відбулася ц.р. в суботу, 10-го червня. Службу Божу відправлено в церкві св. Юра, після якої учні з їхніми батьками і рідними перейшли до

авдиторії, де відбулася друга частина градудіної програми. Головним промовцем на цюгогоричній градудіній параді був Владика Василь Лостен, який також вручив градудантам їхні дипломи і стипендії-нагороди.

Нагороду в сумі 1,000 дол. від фундації Турянських отримала Христина Пенджола, нагороду в сумі 750 дол. від Федеральної

кооперативи „Самопоміч“ отримала Христина Ярош, 100-доларову нагороду від 83-го Відділу СУА дістала Христина Пенджола, таку ж нагороду від Українського Спортивного Клубу отримала Шерон Рибак, від Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій отримала Христина Шкамба, а від фірми „Арка“ Катя Міралевиц. По 25 дол. від

Уряд Президента Джорджа Буша вирішив відразу зараєгувати на складне і дуже емоційне рішення Верховного Суду ЗСА в справі нищення і непошани американського прапора. Вирішено старатися про окрему поправку до Конституції ЗСА проти спалювання американського прапора. Натомість демократи зараєгували досить холодно, але й дуже обережно на цю пропозицію. Вони скоро прийняли резолюцію, в якій висловили обурення проти рішення Верховного Суду ЗСА щодо американського прапора, але перестерігали проти поправки до Конституції ЗСА з уваги на можливу небезпеку загрози підставових громадських прав.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

Від 13-го до 27-го серпня ц.р.

Спонзорують:

- Українська Капела Бандуристів ім. Т. Шевченка Товариство Українських Бандуристів (ТУБ) Школа Бандури ім. Григорія Китастого
- Оселя Всіх Святих Української Православної Церкви в Емментон, Пенсильванія
- Інструктори: М. Фаріон, Ю. Китастий, М. Дейчаківський, В. Мішалов (між іншими)

- Звертайтеся до д-ра Марка Фаріона — (216) 932-9016
- ПРИСВЯЧЕНИЙ СЛАВНІЙ ПАМ'ЯТІ МАЕТРА ГРИГОРІЯ КИТАСТОГО

Відділ ч. 113, Нью Йорк
Союзу Українок Америки
широ запрошує Громадянство на

„ВЕЧІР

В МОНТЕ КАРЛЬО”

в суботу, 21-го жовтня 1989 р.

в Ramada Inn, East Hanover, N.J.

Просимо провести з нами веселий вечір при музиці, перекусці і газардних грах (gambling).

ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬО ЙОРКУ.

Просимо слідкувати за дальшими оголошеннями.

КОМАНДА БУКОВИНСЬКОГО КУРЕНЯ при співучасті ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ 6. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

співіає, що

ЦЬОГОРИЧНЕ СВАТЮ „БУКОВИНСЬКОГО КУРЕНЯ”

відбудеться в неділю, 9-го липня 1989 р., о год. 10-й ранку у „Вояцькій Святині — Церкві-Пам'ятнику“ у Кергонсоні, Н. Й., ЗСА, близько Союзівки присвячене радісній новині, що Преосвященний Владика АНТОНІЙ паскаво прийняв стати ПОЧЕСНИМ КАПЕЛЯНОМ „КУРЕНЯ”

— відзначиться —

АРХИЄРЕЙСЬКОЮ СВАТЮЮ ЛІТУРГІЄЮ І ПАНАХИДОЮ ЗА ДУШІ ПОЛЯГЛИХ БОРЦІВ-ВОЇНІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Яку очолить ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА АНТОНІЙ

Година 1:30 після обіду, на великій залі „Веселки“ на Союзівці відзначиться цей подія вишкочив Апель — Бенкет — слово Владика-Капеляна, вітання та завершиться мистецькою програмою з участю мистців: професор Дарія Гордінська-Каранович, солістка Марта Коліська-Мосійчук, солістка Святослава Жила-Качарай, рецитаторка Оля Білозорова-Целіська, диригент Михайло Лев, скрипаль Рафаїл Венке, солістка Мілана Голодик

Сердечно запрошуємо ВШановне Громадянство з родиною, все організоване українське воїнство з своїми прапорами та шапками і всю організовану українську молодь в однострої з своїми прапорами

За команду Куреня:
Попк. Петро Войновський

За Головну Управу ОБВВА
Сотник Осип Труш

„Прощай...”

(Закінчення зі стор. 2)

го шілкою досить, щоб зруйнувати економічний організм — зруйнувати остаточно й безповоротно”. Руденко пише: „Необхідність „перестройки” виникла не з чистого доброї волі — вигоріло паліве в двигунах, які крутять колеса радянської економіки”.

У розділі „Фактор людський і фактор гумусний” автор так висловлюється про колективізацію: „То була тотальна війна проти селянства, яку не можна й порівнювати з нестривальними жорстокостями воєнного комунізму. Сталіністи рубали під корінь. Бо навіть корчували найкраще, найздоровіше коріння, лишуючи в селіх нездбаних, непрацездатних, або напівлюмпенів та зледачелих „п’яниць”.

Руденко звертає увагу на факт, що „в народі так довго вбивали особисту ініціативу, що, по суті, зформувався новий тип людини: більшості підсвідомий страх, що не треба ні багатства, ні комфорту — аби чарка та кавалок хліба, щоб занюхати сивуху”. Руденко не зирить ані в гласність, ані в успіх „перестройки”, бо: „Хіба вони здатні обновили життя? Кожному видно: ні партійний апарат, ні апарат КДБ не зазнали жодних змін... Заридити лихові сьогодні можна було б хіба що радикальною реформою у сільському господарстві. Такою реформою, яка безумовно й безкомпромісно повернула б землю на лікування — тобто у повну, з переходом у спадок, узаконену найвищими гарантіями

ми власність селянства”, бо „лише фермер-землевласник та його законні спадкоємці є лікарями-реаніматорами, які здатні повернути напівживий землі те, що з неї випито сталінським тоталітаризмом — життєдайну енергію сонця. Хлібну Основу, як вона називається в Біблії”.

Іронія в тому, що треба було чекати більше як двадцять років від того часу, коли Микола Руденко, ризикуючи своїм життям, звернув увагу керівникам Совєтського Союзу на нищівну роль марксизму, щоби вони почали розуміти правдивість його пророкувань і бознак почали застосовувати мляві, половинчасті засоби для рятівання країни перед неминучим сумерком.

Недавно в ч. 1 розмови із одним і громадським діячем кергонсонської території та згадав, що добре було б запросити до нас з доповіддю голову Закордонного Представництва Української Гельсінкської Спілки Миколу Руденка. З розмови вишло, що середовище, до якого належить мій співбесідник, ставиться критично до Руденка, бо він, мовляв, „лівак”. Мій співбесідник знав дещо про Руденка у творчості письменника, але не був обізнаний з його нищівною критикою марксизму. Про те саме я інколи розмовляв з іншими освіченими земляками і тому постановив написати рецензію про його переконливі праці: „Економічні монолози” та „Шлях до хаосу”, які такі є епохальними творами.

Про...

(Закінчення зі стор. 2)

принесе пожиток нашій громаді, то його надії пригадали вже тоді, коли він привіз картину у визначений день до Філіадельфії і був здивований, що не було навіть де її примістити. Вона не входила й до підвалів нашої катедрі, тож втомлений мистець знайшов сдине — можливе місце для неї під сходами старого мітрополічного дому при Френклін вулиці. Він і залишив її там, а повертаючись з дружиною додому болісно роздумував про нашу сумну дійсність.

Залишений твір про „Хрищення Русі-України” переходив ще далі свої шляхи і довгий час чекав на здвигнення нової мітрополічної резиденції. Там він й має своє „приміщення” у постійно зачиненому на ключ маленькому коридорчику при вході, без вікна, без належного освітлення й без професійного нагляду. То й не дивно, що ніхто, крім випадкових гостей його там не бачить.

Так мистецько зображення „Хрищення Русі-України” Петра Андрусів „висвятувало” наше славне тисячоліття.

І може добре, що доля не дозволила покійному мистеці дочекати тих святкувань... і боліти над жахливою дійсністю його найбільшого твору „Хрищення Русі-України” — яка залишила гіркий слід у нашому культурному світі.

Наталія Андрусів

Ріверсайд, Нью Йорк

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 13-го червня 1989 р. відійшов у Вічність в поєднанні з Богом

бл. п.

Діонісій Брикович

копійний працівник Мелоспоузу і Українського Допомогового Комітету в Тернополі. Перейшов страхоту фронту Другої світової війни і злидні полону в Ріміні.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в п'ятницю, 17-го червня 1989 р. з церкви св. о. Миколая у Філіадельфії, Па. на українській католицькій цвинтарі у Фаск Чейсі, Па.

Про молитви за душу Покійного просить опекати: сестри — ВОЛОДИМИРА і ТЕОДОСІЯ та численна Родина в Америці, Канаді і на Рідних Землях

Ділимося болісною вісткою з Членами Українського Музею-Архіву

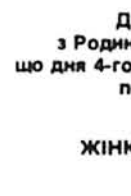
в Клівленді, Огайо та цілою Українською Громадою, що в суботу, 24-го червня 1989 року відійшов у Вічність в Денвері, Кол., на 94-му році життя

бл. п. проф.

Леонід Бачинський

основник і довголітній голова Управи Музею. ПОХОРОН в суботу, 1-го липня ц.р. о год. 10-й рано на українському православному цвинтарі в Бавид Бруку, Н. Дж.

Управа Українського Музею в Клівленді, Огайо

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 4-го червня 1989 р. відійшла у Вічність по короткій тяжкій недугі наша Найдорожча

ЖІНКА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п.

АННА КІРА

народжена 23-го листопада 1925 р. у Любері, Україна. ПАНАХИДУ відправлено дня 6-го червня 1989 р. в похоронному заведенні Душинської-Черко в Йонкерсі, Нью Йорк. ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 7-го червня 1989 р. в церкві св. Миколая в Йонкерсі, Н. Й. Тіло поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавид Бруку, Нью Джерсі.

З глибоким жалем: муж — СТАНИСЛАВ донька — ОЛІЯ з мужем ОСИПОМ внуки — ДАМ'ЯН, ХРИСТІА і ДАНА сестра і племінниця в Україні

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

УПРАВА СОЮЗІВКИ

запрошує на

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ ПІД ЧАС ЛІТА 1989 Р.

Програми провадить МАРІЧКА ГЛІБОВИЧ

- П'ятниця, 30-го червня
ЗАБАВА — год. 10-та веч. Грає оркестра „Хвиля”
- Субота, 1-го липня, год. 8:30 веч.
Люба Гой — гуморист
Василь Мельничин — тенор
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грають оркестри „Хвиля” — „Темпо”
- Неділя, 2-го липня, год. 8:30 веч.
Маріанка Сухенко-Котрель — сопрано (колишня Мис Союзівки)
Софія Берик-Шульц — акомпаньатор
ЗАБАВА — год. 10-та веч. Грає оркестра „Темпо”
- Субота, 8-го липня, год. 8:30 веч.
Хор „Думка”, Нью Йорк
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Кришталь”
- Субота, 15-го липня, год. 8:30 веч.
Казка — Ансамбль пісн і танку
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Зелене жито”
- Субота, 22-го липня, год. 8:30 веч.
Ансамбль бандуристок „Гомін степів”
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Хлопці зі Львова”
- Субота, 29-го липня, год. 8:30 веч.
Тріо „Троянда”, Торонто
ЗАБАВА, гд. 10-та веч. Грає оркестра „Алекс і Дорко”
- Субота, 5-го серпня, год. 8:30 веч.
Лілея Волянська, сопрано
Богдан Васильшин, бас, Едмонтон
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Зелене жито”
- Субота, 12-го серпня, год. 8:30 веч.
Тріо „Верховина”, Торонто
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Хлопці зі Львова”
- П'ятниця, 18-го серпня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Акула”
- Субота, 19-го серпня, год. 8:30 веч.
Танцювальний ансамбль Роми Прийми-Богачевської
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Акула”
- Субота, 26-го серпня, год. 8:30 веч.
Хор „Веснівка”, Торонто
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Рейджінг Гутсулс”
- П'ятниця, 1-го вересня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Нові часи”
- Субота, 2-го вересня
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грають оркестри „Темпо” і „Нові часи”
Програма буде подана пізніше
- Неділя, 3-го вересня, год. 8:30 веч.
Танцювальна група „Сизокрилл”, Нью Йорк
ЗАБАВА, год. 10-та веч. Грає оркестра „Темпо”

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road
Kerhankson, New York 12446
914-626-5641

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ” 1969 — 1989

Для юнацтва у віці 6-16 років життя (дівчата і хлопці)
Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни

Оселя УСВ „Верховина” — Глен Спей, Н. Я.
Від: 23-го ЛІПНЯ до 19-го СЕРПНЯ 1989 р.

КОПАННИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ
ФАХОВІ ТА ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ Я ОПІКУНИ

По інформації і аплікації писати
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue • Newark, N.J. 07106

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА.
НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ
СВІДОК С САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИН-
НИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ
ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ
МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ —
ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Карпатський Лещетарський Клуб

— влаштовує —

в дні 8-9-го липня 1989 року
на кортах Оселі УНСОЮЗУ
СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1989
в групах чоловіків, сеньйорів, жінок,
юнаків і юначок (А і Б)

за нагороди КЛК

Провід змагань Роман Ракоцій, Юрій Попель,
Юрій Савчак та Зенон Снлик

- Регістрація год. 9:00, початок змагань год. 10:00 ранку
субота, 8-го липня 1989 р.
- Вітисове 8:00 дол. від особи
- Приміщення просить замовляти через Управу Союзівки

UNA Estate Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel. (914) 626-5641

В Києві...

(Закінчення зі стор. 1)

мі як федерації чи конфе-
дерації з іншими народами
СРСР або Європи, так і
повної державної незалеж-
ності.”

Одноостанно схваливши
ці поправки, ВКР виріши-
ла внести їх у Декларацію
після узгодження із відсу-
тніми членами ВКР, як цього
вимагають „Статутні прин-
ципи”.

Заслухавши інформа-
цію члена УСГО Сергієн-
ка про ситуацію в Товари-
стві української мови ім. Т.
Шевченка, ВКР засудила дії
більшості членів правління
Товариства, які під тиском
партійно-шовіністичної вер-
хівки республіки, самовільно,
без узгодження з конфе-
ренцією чи бодай радою
Товариства, задіяла реєстра-
ції Товариства погодилися
на принципові зміни Стату-
ту Товариства. Із Статуту
викинуто положення про
українську мову як мову
міжнародного спілку-
вання в межах республіки,
чим фактично підтверд-
жено нав'язування російськи-
ми націонал-комуністами
великодержавний принцип
двомовності в межах рес-
публіки. Викинуто також
пункт про членство в Тowa-
рстві закордонних україн-
ців та ряд пунктів, без яких
своєчасно неможливо органі-
заційна діяльність Товари-
ства.

УГС закликає членів То-
варства української мови
протестувати проти такого
свавільного рішення і дома-
гатися скликання позачер-
гової конференції Товари-
ства для відновлення чинної
узгодженої попередньою
конференцією Стату-
ту.

Член ВКР Степан Хмара
поінформував присутніх
про наростання репресій
проти національно-демок-
ратичного руху у Львові,
зокрема, про притягнення
до адміністративної відпо-
відальності за участь у до-
зволених законом передви-
борчих мітингах, навіть у
сакціонованому владою
екологічному мітингові 26
квітня. Серед покарання —
активісти Львівської філії
УГС Ігор Деркач, Олег Ві-
тович, сам Степан Хмара,

якого після попередніх двох
уважень на 15 днів засуд-
но тепер до 1000 крб. штра-
фу та адміністративного
нагляду, який для осіб,
звинених згідно з Указом
про помилування, не засто-
совний.

ВКР підтримала намір С.
Хмари ігнорувати незакон-
не судове рішення і виріши-
ла розгорнути широку про-
пагандистську кампанію на
його захист.

Враховуючи збільшення
фактів свавілья в інших
містах (засудження голови
Дніпропетровської філії УГ
С Петра Розумного за
участь в екологічному мі-
тингу, набіги міліції та КГБ
на приватні помешкання, де
збираються члени УГС у
Донецьку, Чернівцях, Киє-
ві, індивідуальне слідуван-
ня за членами УГС та ін.),
ВКР доручила Виконавчо-
му Комітетові УГС підго-
тувати відозву до урядів 35-
ти країн, що підписали Гель-
сінську угоду, про зрос-
тання екстремістських теро-
ристичних тенденцій з боку
влади для поборювання пра-
возахисного та національ-
но-демократичного руху.

Через неможливість секре-
таря Спільки М. Гориня
бути присутнім на
ВКР (на цей час його
запрошено на установчі збо-
ри ради Народного Руху за
перебудову Прикарпатсь-
кого регіону, де його обрали
до керівного складу Ради),
на ВКР було прочитано
його виступ-рекомендацію.
Там, зокрема, наголошено,
що за 10 місяців свого існу-
вання УГС здобула досить
широку популярність на
Україні та почала впливати
на політичний клімат рес-
публіки, що підтверджує-
ся відгуками як її симпати-
ків, так і противників. Та в
м'ру розгортання діяльнос-
ти в поле зору УГС потрап-
ляє дедалі більше проблем,
і для їх розв'язання, як і для
пропаганди ідей Спільки,
важко відчуватися браку
спілки. Тому першочерго-
вим завданням Спільки має
бути питання чисельного
збільшення спілчан, і М.
Горинь пропонує, як цього
досягти в умовах політич-
ної безактивності застра-
шених багаторічним теро-
ром мас.

ВКР з приємністю сприй-
няла вістку про висунення

Італійською соціал-демок-
ратичною партією закор-
донного представника УГС
Леоніда П'юща кандида-
том у депутати на виборах
до Європарламенту і ухва-
лила підтримувати його
кандидатуру. Л. П'ющеві
доручили в ході передви-
борчої кампанії постійно
нагадувати про існування
на сході континенту 50-мі-
льйонного народу, який має
такі самі права на гідне
існування, як і інші народи
Європи. Вважаємо за необ-
хідне звернути особливу
увагу європейської громад-
ськості та Європарламен-
ту на непослідовність так
званої перебудови, у ході
якої ухвалено антидемокра-
тичні закони: та укази, що
суперечать міжнародним
правовим зобов'язанням
радянського уряду. А також
постійно підкреслювати
особливу реакційність пар-
тійної бюрократії щодо Ук-
раїни, яка іде в авангарді
бойкоту перебудови.

В. Чорновіл нагадав про-
сутнім про необхідність як-
найшвидше зібрати дані
для „Білої книги” адміні-
стративного терору в Укра-
їні в 1988-89 рр., які необ-
хідно передати до Пресової
служби і до Інформаційно-
дослідного Центру, який
має очолити цю роботу. Він
також попросив присутніх
зібрати та передати до Пре-
сової служби УГС відомос-
ті про наявні у членів Спіль-
ки технічні засоби, як влас-
ні, так і спільнські (дру-
карські машинки, комп'ю-
тер, фотоапарати, кіно-та
відеокамери, магнітофони
стаціонарні й портативні)
для раціоналізації їх ви-
користання.

Після закінчення засідан-
ня ВКР учасники всім скла-
дом узяли участь у мітингу
пам'яті жертв сталінських
репресій, який відбувся на
місці масових розстрілів та
поховань у Биківні на око-
лиці Києва. Члени УГС при-
йшли на мітинг із гаслами,
що таврують тоталітаризм,
систему терору та репресій.
З промовами на мітингу
виступили, серед інших,
члени ВК УГС Л. Лук'янен-
ко і С. Хмара. Мітинг одно-
голосно підтримав запропо-

новану С. Хмарою резолю-
цію Виконавчого комітету
УГС, у якій гостро засуд-
жено реакційні закони та
укази про кримінальну від-
повідальність за так звані
державні злочини, про поря-
док проведення мітингів,
зборів та демонстрацій як
антиконституційні закони.

Виконавчий Комітет
УГС звертається до місце-
вих філій із проханням при-
скорити організацію корес-
пондентської мережі, при-
значивши кореспондентів-
інформаторів (бажано з теле-
фонами) для постійного
зв'язку з Пресслужбою та
Інформаційно-дослідним
Центром. У завдання корес-
пондентів-інформаторів
входить збирання в обла-
стях інформації для пресо-
вих листків та інформацій-
них бюлетенів, проведення
соціологічних досліджень,
аналіз актуальних виступів
місцевої преси та ін.

Для термінової інфор-
мації, яка передається негай-
но, встановлюються такі
дні для зв'язку:

У Львові — щоп'ятниці
від 14 до 21 години по теле-
фону 62-35-16 (чергує Пре-
совська та Львівський Інфор-
маційний Центр);

У Києві — в понеділок,
вівторок та середу Лохви-
цький Лариса телефоном 272-
72-00 (Пресова служба);
Корчинському Дмитрові
телефоном 224-01-89 (Київ-
ський Інформаційний
Центр).

В інші дні термінової ін-
формації можна передава-
ти також Богданові Гори-
ню (Львів, тел. 62-11-12),
Миколі Горбалою (Київ, тел.
476-13-87).

Нагадаємо, що Львівсь-
кий Центр випускає Інфор-
маційний бюлетень за мате-
ріалами Львівської, Івано-
Франківської, Чернівецької,
Закарпатської, Волинської,
Рівненської, Тернопільської,
Вінницької, Хмельницької
та Одеської областей; Київ-
ський Центр — з усіх інших
областей України та з-поза
її меж.

8-го травня 1989 року

Пресова Служба
Української Гельсінської
Спільки

PARCA COMPANY
CORPORATE TRADING
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

СВЕТРИ, ВОВНЯНИ ХУСТИКИ, виш-
вані жіночі блузочки, виш. обрус-
и, подушки, і т. п., кераміка, різьба в
Арці — ДЕРЕВНО.

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО
ВІДПОВІДАЛЬНУ ОСОБУ
до цілоденної опіки над дво-
річною дитиною і до легкої до-
машньої праці. Повне утриман-
ня, особня кімната. Прошу теле-
фонувати ввечері після 7-ї
год. на число (201) 450-4248.

• SERVICE •

Направляю різного роду
ДАХИ
Тел.: (201) 246-2558
ВОЛТЕР ВАСИЛЮК
Приступні ціни.

• FOR SALE •

Mr. Soyuzivka
COUNTRY LIVING
LIVE FREE, large 2 family country home
w/2 additional homes. Over \$2,000 mo.
income. Stables, corral. Sacrifice.
\$195,000.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
(914) 626-7500

• РОЗШУКИ •

ВАЛЕРІЙ КРАМАРЕНКО
25 літ, уроджений на Полтав-
щині, пошукує

МАЗУРА ДИМИТРИЯ
ДАНИЛОВИЧА
з Полтавщини. Просить зго-
пошуватися до УНСОЮЗУ
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 451-2200

• РІЗНЕ •

CHURCH BROCADES & TRIMS
Vestments or by the yard. For samples
write or call. Sorry we only speak English

AMERICAN CHURCH SUPPLY
945 S. Batavia Avenue
Geneva, IL 60134
(312) 232-8384

ЯК ХОЧЕТЕ БУТИ ЗДОРОВІ,
то уважно перечитайте статтю пана
А. Бука: „Зростає споживання про-
дуктів бджол”, „Свобода”, 16-го
червня ц. р.
Бджілки — Божі мушки той секрет
знають з цвітів збирають, собі і лю-
дам доставляють. Перга, прополіс,
маточне молочко, женьшень. Вис-
тартити Вам на сто днів, ознакоп-
\$30.00, дай порції \$50.00. Кого люби-
те, щоб довше жили, намотайте їх щоб
собі купили. Пишіть:

M. SURMACH
169 West Saddle River Rd.
Saddle River, N.J. 07458

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в
BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛЮС НАЙПРО — директор
Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИПА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Брукс і перенесенням тіл
ніх Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.Y. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Управа Українського
Національного Центру-
Пам'ятника та мавзолею
попалоджує всі справи
пов'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746

Tel.: (301) 568-0630

MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

RESIDENCE AREA BREAKDOWN

Air Conditioned Space	± 5,050 Sq. Ft.
Garage	± 710 Sq. Ft.
Total Residence Area	± 5,760 Sq. Ft.
Outside Patio & Deck Area	± 3,000 Sq. Ft.

“THE FOUNTAINHEAD GROUP”
ОФІРУЄ ВАМ

ЛЮКСУСОВІ ВІЛЛІ НА ФЛЬОРИДІ

БУДОВАНІ НА ДВО АКРОВИХ ПАРЦЕЛЯХ — У СОНЯШНИХ
“SUNSHINE RANCHES” — FORT LAUDERDALE, BROWARD COUNTY —
КОЖНА ВІЛЛА ОКРУЖЕНА ТРОПІЧНОЮ ЗЕЛЕННЮ —
ПОЛОЖЕНА НАД ПРИВАТНИМ СТАВКОМ.

RESIDENCE AREA BREAKDOWN

Air Conditioned Space	± 4,545 Sq. Ft.
Outside Patio	± 850 Sq. Ft.
Garage	± 705 Sq. Ft.
Total Residence Area	± 6,100 Sq. Ft.
Total Cabana Area	± 1,440 Sq. Ft.
Total Villa Daria	± 7,540 Sq. Ft.
Courtyard w/fountain	± 1,570 Sq. Ft.

“THE FOUNTAINHEAD GROUP”
P R E S E N T S

LUXURIOUS VILLAS IN FLORIDA

BUILT ON TWO ACRE PARCELS IN A UNIQUE AREA —
“SUNSHINE RANCHES” — FORT LAUDERDALE, BROWARD COUNTY —
EACH VILLA IS SURROUNDED BY LUSH TROPICAL VEGETATION —
OVERLOOKING A PRIVATE POND.

DIRECT INQUIRIES TO:
THE FOUNTAINHEAD GROUP INC.

- WALTER PROCHORENKO
- TONY WOLANSKI
- LUBOMIR LUZNAK
- ROMAN SHWED

3759 NW 16th Street; Suite 5
Lauderhill, FL 33311
(305) 581-1100

